

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi szeptember hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.571/2012/8. számú ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének vádja alól tekinti felmentettnek.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék a 2013. évi április hó 2. napján kihirdetett B.571/2012/8. számú ítéletében a vádlottat hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád és következményei alól felmentette. A törvényszék megállapította, hogy az eljárás során felmerült 27.400 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, ami abban nyilvánult meg, hogy az eljárás során nem történt meg a feljelentés beszerzése, így az sem állapítható meg, hogy a vádlott a **sértett** mely személyes adatait ismerhette meg. Nem tartalmazza a tényállás, hogy a vádlott 2011. április 28. napján a **sértett** vezetői engedélyére végzett lekérdezés során milyen adatok birtokába jutott és nem tisztázott az sem, hogy ezen adatok - a feljelentésben foglaltakhoz képest - a vádlott számára új információkat jelentettek-e.

A tényállás felderítetlen továbbá azért is, mert a törvényszék nem tisztázta azt, hogy a Marcali Rendőrkapitányság 706/2011. számú büntetőügyének letöltése során a vádlott milyen adatokhoz, információkhoz jutott, illetve juthatott. A tényállás ebben a részében iratellenes, miután azt tartalmazza, hogy a vádlott a **sértett** személyi

adatait tekintette meg, ezt azonban sem az iratok tartalma, sem a vádlott vallomása nem támasztja alá.

A nyilvános ülésen a Pécsi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az ügyészi fellebbezés és a fellebbviteli főügyészség indítványa alaptalan.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

A vádlott előéletére vonatkozó adatok kiegészítendők azzal, hogy a Győri Törvényszék 2012. szeptember 13. napján kelt B.115/2012/10. számú ítéletét - melyben a vádlottat 1 rb. hivatali visszaélés büntette miatt 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte - a Győri Ítéltábla a 2013. július 11. napján kelt Bf.93/2012/10. számú végzésével helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet 2. oldalának 2. bekezdésében a vádlott által felvett feljelentés időpontja helyesbítésre szorul, mert a nyomozati iratok 97. oldalán található hivatalos feljegyzés adatai szerint a Marcali Rendőrkapitányság 706/2011. bü. számú büntetőügyében a **sértett** 2011. április 27. napján tett feljelentést K. G. J. német állampolgár ellen.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást azzal az eljárási jogszabályban rögzített nyilvánvaló ténnyel, hogy a vádlott által a **kft1.** sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt a Be.172.§ (1) bekezdés szerinti jegyzőkönyvbe foglalt feljelentésben a sértetti képviselőként, illetve tanúként eljáró **sértett** Be.85.§ (2) bekezdésében írt személyi adatai - név, születési idő, hely, anyja neve, lakóhely, tartózkodási hely, foglalkozás, személyazonosító okmányszáma - szerepeltek.

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet 2. oldalának 6. bekezdéséből mellőzi azt a megállapítást, hogy a vádlott megtekintette a sértettnek az ügyben rögzített személyi adatait (nyomozati iratok 100. oldal, 14040-706/2011. számú ügyfel kapcsolatban a vádlottal végzett tevékenységek az RZS NEO-ban).

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállás megalapozott, az a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a szükséges és lehetséges körben feltárt bizonyítékok egyenként és összességében történő okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást.

A törvényszék a logika szabályaival összhangban álló érveléssel adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, és meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlottnak a rendőrség nyilvántartásaiba történő belépést tagadó előadásait mely bizonyítékok cáfolják.

Az elsőfokú bíróság helytálló következtetést vont arra, hogy a nyomozó hatóság Robotzsaru NEO rendszeréből és a BM KEKKH személyi és lakcímnnyilvántartásából, valamint gépjármű-nyilvántartásából 2011. április 28. napján, 2011. július 20. napján és 2011. október 13. napján a lekérdezéseket a vádlott végezte.

A vádlottal közvetlen munkakapcsolatban álló tanúk vallomása nem hagyott kétséget afelől, hogy maga a vádlott és nem más személy lépett be a vádlott azonosító jelszavával a nyilvántartási rendszerekbe.

Az okirati bizonyítékok nem csupán annak bizonyítására voltak alkalmasak, hogy a vádlott a meghatározott időpontban az adott nyilvántartási rendszerben lekérdezéseket végzett, hanem az is megállapítható volt, hogy a lekérdezések milyen adatokra irányultak.

A vádlott 2011. április 28-án, azaz **sértett** feljelentésének jegyzőkönyvbe foglalását követően a tanú vezetői engedélyére vonatkozó lekérdezést végzett, mely nyilvánvalóan mindazon személyi adatokat tartalmazta, amelyek köztudomásúan a vezetői engedély, mint közokirat tartalmát képezik, így a feljelentésben szereplő személyi adatokon túlmenően a vezetői engedély számát, illetve érvényességét.

A 2011. július 20. napján a Robotzsaru NEO rendszerből végzett lekérdezés a **sértett** feljelentése alapján indult ügy adatainak lekérdezésére irányult, mely **tanú1** előadása szerint ún. HTML lekérdezés (egy WEB alapú lekérdezés), amely megjeleníti a büntetőügyben készült valamennyi adatot és iratot (28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal).

2011. október 13. napján a BM KEKKH rendszerben folytatott keresés pedig a **sértett** öt különböző szám alatt kiállított magánútlevelének és két személyi igazolványának, valamint a vezetői engedély adatainak, továbbá a **sértett** használatában álló gépjármű adatainak lekérdezését célozta. A nyomozati iratok 60. oldalának 1. számú mellékletében lévő okirat tartalma szerint valamennyi útlevél és személyi igazolvány esetében az ún. Fotoshopból az okmánytulajdonos fényképének megtekintése is megtörtént.

A vádlott és a **sértett** tanú vallomása teljes egyezőséget mutatott abban, hogy kapcsolatuk 2011. április végétől 2011. szeptember 26. napjáig állott fenn; egymás

személyi adatait, lakóhelyét, tartózkodási helyét, személygépkocsijait ezen időszak alatt megismerték. A vádlott több ízben vezette a **sértett** és a családja használatában álló személygépkocsikat, azok forgalmi engedélyében szereplő adatokkal is tisztában lehetett. A feljelentési jegyzőkönyvben foglalt személyi adatokhoz és azt követően a 2011. szeptember 26-ig, a kapcsolat megszűnéséig terjedő időszakban megismert adatokhoz képest a nyilvántartások megtekintése ezért a vádlott számára új adatokhoz való hozzáférést nem jelentett. Ekként a tényállás ebben a részében a továbbiakban nem szorul felderítésre.

A megállapított tényállásból levonható következtetések vonatkozásában a fellebbviteli bíróság az alábbiakra mutat rá.

Az 1978. évi IV. törvény 225.§-ában megjelölt hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen a hivatali kötelességét megszegi, a hatáskörét túllépi, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaél.

A jogtalan előny, illetve a jogtalan hátrány, mint az elkövető célzata csak akkor állapítható meg, ha a visszaélésben megnyilvánuló magatartásból eredő, de valóban körülírható, meghatározható előnyszerzési vagy hátrányokozási szándék közvetlenül tetten érhető. A bűncselekmény megvalósulásának nem feltétele a jogtalan előny, illetve a jogtalan hátrány bekövetkezése.

A **sértett** tanú vallomása, illetve a vádlott előadása, valamint az okirati bizonyítékok alapján nem volt megállapítható az, hogy a vádlott, vagy más személy a nyilvántartásban szereplő adatok megismerése révén bármely okból kedvezőbb helyzetbe került volna, mint abban az esetben, ha a lekérdezéseket nem végzi el.

Az eljárás során feltárt bizonyítékok alapján fel sem merült annak lehetősége, hogy a vádlott akár a sértettnek, akár másnak hátrányt kívánt volna okozni azzal, hogy a **sértett** útleveleire, személyi igazolványaira, gépjárműveire, vezetői engedélyére vonatkozó ismert vagy netán számára újdonságnak minősülő adatokat tekintett meg. Az adatok hátrányokozás érdekében történő felhasználására, de még ilyen szándéka nem utalt egyetlen bizonyíték sem és ilyen tartalmú bizonyítási eszköz beszerzése a megismételt eljárás lefolytatásától sem várható.

Az a feltételezés, hogy a vádlott a lekérdezéssel az általa ismert adatok egyezőségét vizsgálta a nyilvántartásban szereplő adatokkal, még inkább az, hogy esetlegesen a sértettel folytatott kapcsolat megszakadása utáni kapcsolatfelvétel szándéka vezette, nem vonható sem a jogtalan előny, sem a jogtalan hátrány okozására törekvés fogalmi körébe.

Közömbös ezért, hogy a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának 2011. november 29. napján kelt jelentésében foglalt adatok és a **sértett** vallomása között eltérés mutatkozik-e, mint ahogy az is, hogy a vádlott a kapcsolat megszakadása után hol, milyen kijelentéseket tett. A vádlotti nyilatkozatok

valóságának bizonyítása esetén sem lehet megállapítani ezen tények tárgyi összefüggését a lekérdezés tényével, ezért a bizonyítás ilyen irányú lefolytatása esetén sem lehet következtetni a jogtalan előnyszerzési vagy hátrányokozási célzat fennállására.

Ekként a vádlott tényállásban írt magatartása legfeljebb fegyelmi felelősség megállapítására alkalmas, kötelességszegésnek minősülhet, de a feltárt bizonyítékok alapján nem érhető tetten olyan célzat, melynek elérése bármely személy oldalán jogtalan hátrányként vagy jogtalan előnyként jelentkezett volna.

Ezért az elsőfokú bíróság alappal vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára, a bűncselekmény megvalósulásához szükséges célzat bizonyítottságának hiányában a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára alapított felmentés törvényes.

A vádirati tényállás szerint a vádlottat a Kaposvári Nyomozó Ügyészség a Btk.12.§ (2) bekezdése szerinti egységes elhatározással, rövid időközönként azonos bűncselekmény elkövetése révén, folytatólagos hivatali visszaélés büntettével vádolta, ezért az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy a vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének vádja alól tekinti felmentettnek.

P é c s, 2013. szeptember 10.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Domonyai Alexa s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.571/2012/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.203/2013/6. számú végzésével 2013. szeptember 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke